

B. N. C
FIRENZE
1067
31

1067.31

EDITIO

Scriptorum Posthumorum

JOH. HENRICI OTTII

In Annales

CÆSARIS BARONII
CARDINALIS,

Epistolâ Responsoriâ,

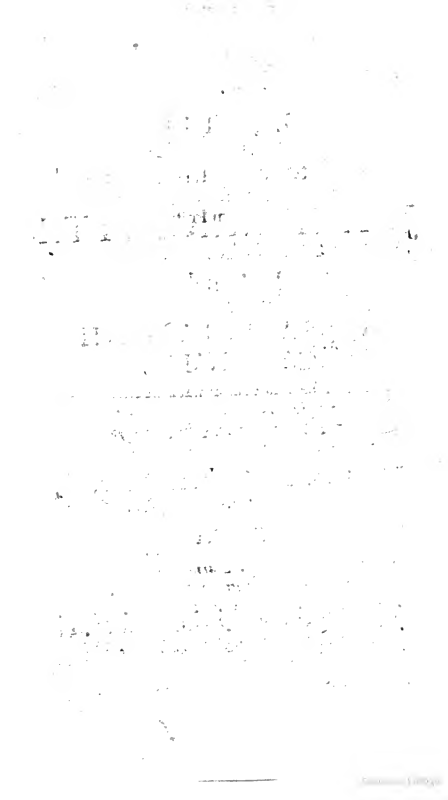
Ad Veterem Authoris Amicum,

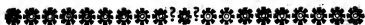
Exposita

Per

Joh. Baptistam Ottium *Anth. F.*







Celeberrime Vir,

QUum diu apud me dubius hærerem, utrum iteratæ tuæ petitioni de editione Scriptorum Posthumorum Parentis mei, in Annales Cæsaris Baronii, Cardinalis, responso privato satisfacerem: id tandem consilii capiendum arbitratus sum, ut literis publicis de universo isthoc negotio fusius Te instruerem. Invitârunt me, ut ita facerem, etiam aliorum Amicorum literæ, quibus si singulis respondere vellem, idem mihi argumentum ad singulos repetendum toties foret. Spero itaque, me hac unâ fideiâ Tuæ primùm, deinde etiam illorum petitioni satisfacturum

Miraris Scripta hæc tam diu latere, causam inquiris, consilium impertiris, auxilium polliceris; sanè ultra, quàm sperare liceret, vel petere deceret, benevolum Tuum in hoc negotio animum perspectum mihi penitus reddis: Ut itaque singula Tibi aperiam, luculentissimam Operis atque Propositi descriptionem Tibi dare animus est.

Nôsti jam dudum, *Clarissime Vir*, tum ex literis defuncti Patris, tum ex meis ipsis, quanto cum labore, quantis sumtibus, & quàm indefesso studio ille triginta Annorum spatium circa Baronii Annales desudârit: Postquam enim semel animum induxisset parum fidum Narratorem istum rerum Ecclesiasticarum in iis, in quibus à veritate deviare

videbatur, castigare, id unicè, quantum per alias occupationes licuit, egit, ut tantæ molis Opus ad finem vivens perduceret. Non ignorabat, impedimentum Opus se aggredi, atque totius vitæ laborem; verùm hoc ipso rem Deo acceptam, Ecclesiæ utilem, bonisque omnibus gratam se facturum arbitrabatur. Non latebat eum, Casaubonum, Blondellum, Magendium, Spanhemium, Molinæum, Tribbechovium, Kortholdum, Krebsium, alióque magno numero Viros Eruditissimos Baronii Errores & nævos crassiores notasse, sed simul observabat, neminem ex iis pede pressio Authoris vestigia ad calcem persecutum. Non erat nescius, quod Baronius ad laborem istum perficiendum omnibus necessariis rebus instructus fuerit, libris, Bibliothecis, Manuscriptis rarioribus, Doctoribus & Amanuensibus suffultus, quodque sætum istum suum appellat talem, *quem concepit adolescentia, formavit juvenies, firmavit consilio firmior ætas, tandemque peperit ultima senectus*; Quod verò ipse accederet, neque tot librorum copiâ, neque Amanuensium auxilio, neque aliorum Munificentia instructus: Sed simul in animo secum versabat, veritatis vim eam esse, ut totaliunde petitis fulcris opus minimè habeat, & quamvis multa veræ Antiquitatis monumenta in Vaticana, atque aliis Bibliothecis sepulta & ad æternas tenebras damnata jaceant (unde Lucas Holstenius, Bibliothecarius Vaticanus millenarum fraudum Baronium, si opus esset, arguere se posse asserebat *) ea tamen, quæ nulla temporum injuria, nec adversariorum rabies é medio

* Lettr. Chois. de Guy Patin, p. 275.

dio tollere potuit, sufficere, ad obstruendum os illis, qui plerumque paleas mundo obtrudunt. Eum igitur in finem magnis sumtibus collegit libros, quos ad istud propositum maxime necessarios existimabat: Animum etiam ipsi addidit patens ad illustrem publicam Tigurinorum Bibliothecam aditus, unde velut è penu quopiam deprompsit ea, quæ ad Historiarum Ecclesiasticarum illustrationem facientia illic asservantur. Ad hæc insuper accessit stimulus quamplurimorum Clarissimorum Virorum, qui quotidie ipsum ad perficiendum istum laborem incitârunt, & ut olim Guilielmus Laudus Celeberrimum Vossium ad refutandum Baronium instigabat, nullasque *sine stimulo* suscipiendi illius Operis literas à se expectari debere dicebat; ita profectò tot amicorum sollicitationes, cujus rei testes voco literas crebriores, quas sacras penes me conservo, Tuæ cum primis, *Clarissime Vir*, conatum conficiendi Operis auxerant, quod tandem, Deo clementer annuente, primavice circa finem Anni Millesimi, Sexcentesimi, Septuagesimi Secundi absolvit. Postquam autem Operis mole nimium fatigatus vix paulum respirâsset, illicò ad secundam curam se accinxit, quâ ad finem etiam perductâ, tertiam, inde quartam in se curam suscepit, sicque continuo novis observationibus historiam auxit, porroque aucturus, nisi morte, quæ anni Millesimi, Sexcentesimi, Octuagesimi Secundi mense Majo ipsum ad beatas sedes transtulit, præventus fuisset.

Vidisti duobus ab hinc lustris illius specimen, Tres videlicet priores Centurias in lucem editas, ex tertia cura seu revisione, ut ita loqui liceat: contra quas Ill. S. R. J. P. *Augustinum Redingium*, Monasterii Einsid.

lensis! Abbas, jussu Papæ Innocentii XI. insurrexit, quod vereretur, ne simplicium animi (ut sunt hæretici ad incautos decipiendos subdoli & parati) in errorem aliquem cum salutis æternæ dispendio inducantur, quemadmodum Alderanus Cybo, Cardinalis, literis ad Abbatem Pontificis nomine datis scribit. Eò autem iste Baronii Vindex processit, ut adversus primam Centuriam magnum Volumen in Folio corraferit, & more suo non rationum pondere, sed chartarum mole in aciem prodierit, quare exiguo Tractatu, qui Appendicis instar ad finem primæ Centuriæ adjici potest, Parens p. m. Vindicias illas refutavit, qui Tractatus impressus est Anno 1681.

Ex me verò seiscitaris, quid causæ obstiterit, quò minus reliquæ Centuriæ lucem hætenus viderint? aut ubi illæ in hunc usque diem latitarent? Rem paucis accipe: Convenerat Author cum Typographo inire partem sumtuum imprimendorum trium priorum Seculorum, sancitis in utramque partem conditionibus: Impresso Opere, Typographus morbo, aliisque causis impeditus, universum onus in Patrem devolvit, quod non sine molestia ferens, quum de edenda Operis continuatione sollicitus esset & anxius, ipse tandem diem suum obiit. En Tibi, *Clarissime Vir*, apertissimam causam tam diu dilatæ continuationis istorum Scriptorum; hæc obstabant, quò minus apud eundem edi possent posteriora Scripta, apud externos autem ut hoc fieret, quemadmodum plurimorum mens erat & consilium, hæc impediabant, tum quòd tria priora Secula chartæ minus elegantiori essent impressa, adeoque posteriorum splendidiorem editionem non parum obscurarent, tum
etiam,

etiam, quòd propter manum, sive characterem, ut vocant, Authoris, variâsq; scriptis illius additas hinc inde observationes, me ipsum Editioni & correctioni Operis necessario interesse oporteat, quod sine magnis sumtibus, majore autem impedimento alibi nullatenus fieri posse optimè nôsti. Spe igitur in me Adolescentem collocatâ, ne Opus aut univèrsum, aut ex parte describeretur, aut ante certam impressionem aliò communicaretur, testamento severè præcavit: Itaque inde ab ipsius obitu Scripta hæc latebant, me impedito, ne celerius negotium urgerem, tum ætate, tum severiore Patris voluntate, donec videlicet commodior magisque secura emittendi Operis constaret ratio.

Quando verò nunc aditus mihi liberior patet, atq; *Petrus Zieglerus*, nostras negotii hujus conficiendi opportunâ occasione Consilium certis conditionibus cepit, illud Tibi, *Clarissime Vir*, ut & aliis Historiæ Ecclesiasticæ amantibus significandum duxi, ut conditionibus illis cognitis, rem Tuo auxilio adjuvare melius posses. Prius autem de ipsius Operis scopo, ratione & magnitudine quædam non tam Tibi, quàm iis, quibus Operis ratio nondum constat, dicenda censeo, tum etiam Editoris Conditiones enarrare.

Examen igitur istud in Annales Cæsaris Baronii, Cardinalis, ad finem ab Authore, uti jam dixi, perductum, ac singulis ad quamvis Centuriam, non tantum indicibus sed & præfationibus, quarum quævis singulare aliquod Argumentum, puta de Conciliis, Patribus, Hæreticis &c pertractat, instructum est: Scopus Authoris duplex potissimum est: prior

quidem Baronium confutare, ejusque fraudes atque imposturas liquidò demonstrare : alter verò simul historiam Ecclesiasticam juxta annorum computum promere, & veræ Antiquitatis studiosis puros fontes & exactam Historiam suppeditare : atque ut isto Authoris scopus tantò melius percipiatur, ad ea quæ sequuntur probè attendi velim.

Univerſum iſtud Examen tractatur juxta ſingulos annos, Anno nempe Chriſti, Imperatoris, Papæ, Coſſ. Romm. adſcripto : Annales enim à nuda, libera & fortè confuſa rerum narratione longè differunt, propter operoſam ſingularum rerum ſupputationem, quæ ſanè magnam utilitatem habet, inde ſiquidem ſæpiſſimè adverſariorum impoſturæ, origineſ & authores novitatum diſcuntur ; Annalium ope omnia ad Sedem propriam referri queunt, ut melior magiſque proficua ſit iſta Tractatio, quàm illa quæ ſit per locos Communes, prout Celeberrimus in Anglia Molinaeus Baronium olim aggredi conatus eſt, locorum enim Communium vicem Indices in quodvis Seculum abſolutiſſimi ſupplent, ut juxta ſingula ſæcula quævis alicujus momenti materia pertractari & deduci queat.

Deſcribuntur in Opere iſthoc Imperatorum, Paparum, Patriarcharum, aliarum Sedium præcipuarum, Regum, Rerum publicarum, Patrum, Scriptorum Eccleſiaſticorum, Dogmatum, imprimis rituum diſcrepantium & liberorum reſ ; In lucem ponitur Orientalium atque Occidentalium Eccleſiarum libertas ; defenditur Magiſtratum poteſtas atque Jurisdiſctio ; Recenſentur Perſecutiones, Gentium Converſiones & alia ſimilia ; Tractantur cum maxime

De-

Decretales & Decreta Paparum, præcipuè autem CONCILIA eorúmque Acta & Decreta seu CANONES, Convocationes, Præsides, Synodici, confirmantes vel infirmantes; conferuntur Codices plures, Parisini cumprimis (Edition, 1644. & seqq.) quos Author totos exhaustit; Canones, qui extant in Codice universalis aut aliis memorabilibus integri dantur; Intentus pro viribus Author fuit ad periodos, rerum vicissitudines, inventiones, Ordines Ecclesiasticos, electiones, investituras, exemptiones, Viros Apostolicos, Legatos & invasiones Papales &c. Magno studio posteriora Secula depinguntur, ad mirandi eorum temporum eventus & plerisque incogniti enodantur: Pipini, Caroli M. gesta discutiuntur; Waldensium, Albigenfium, aliorúmque Veritatis Testium acta examinantur, Ecclesiæ Græcæ à Latina discrepantia & prætenta illi subjectio expenditur.

Ne autem in infinitum Opus excresceret, paucisque Voluminibus ingens ista Baronii Duodecim Tomorum moles retundi posset, Authores varii magnâ copiâ citantur, de quo negotio Te, *Clarissime Vir*, omnesque benevolos Lectores in specie monendos esse censeo, propterea quòd istud ab eruditis aliquot Viris Authori in editione trium priorum Seculorum vitio verti animadversum sit: Observandum itaque primùm, istas citationes Lectori nullatenus molestas, vel in lectione Operis tædio aut impedimento esse posse, quia non textui immiscentur, sed ad finem paginarum referuntur; deinde, citationes adesse triplices. 1. Primas, Authenticas & Originales. 2. Hodiernorum Pontificiorum, Approbatorum cumprimis & Privilegiatorum, 3. Nostrorum qui de iisdem

materiis scripserunt. Primi Ordinis citationes Authenticas & Originales, Patres videlicet, Concilia, Codices, Decreta, Scriptores etiam mediæ ætatis Author evolvit, & ut eorum post tria priora Secula uberior seges est, ita ex primis Seculis de hoc argumento difficilior judicari potest. Arbitrabatur autem pro secundo ordine non immeritò allegandos etiam Pontificios modernos, qui cum nostris in multis consentiunt, Baronium castigant, jugulum causæ petunt, alii astu sinceritatem fingunt & abusus aliquos confitentur, qualem hodie videmus Meldensem Episcopum, alii sincerò animò & stimulo conscientiaæ moti, in hoc vel illo articulo veræ Antiquitatis monumenta nobis detegunt & promunt. Nostros tandem magno numero subjecit testes, non ut architectonicos & fundamentales, sed loco subsidiorum, ut ita Sedes loci ostenderet, nostrique ampliorem materiam haberent eorum, quæ ille succinctè tractat & subinde nonnisi tangit, quò vice Lexici Historici esse posset iis, qui hanc vel illam in specie materiam tractaturi sunt: Non enim æquè observationum & cogitationum nostrarum fundamento, ac Authoritarum pondere stat Historia, neque aliorum Observationes pro suis suppressò nomine venditare æqui Viri esse Author existimabat.

In eam magnitudinem universum Opus extenditur, ut contineat folia sive schedas septingentas, unà cum Præfationibus atque Indicibus, formæ majori in Quarto, ut vocant, imprimendas.

Distributio autem ejus duplex institui poterit: Altera pro iis, qui crassiora Volumina amant, quales sunt Germani, altera verò pro iis, quibus tenuiora,

tan-

tanquam magis commoda placent, quales sunt Galli & alii. Qui spissiora & crassa Volumina amant, dividere universum Opus poterunt in quatuor Tomos.

Primus Tomus continebit Seculum primum, Vindicias Seculi primi adversus Abbatem Einsid-
lensem, Seculum secundum & tertium.

Secundus Tomus continebit Seculum Quartum & Quintum.

Tertius Tomus continebit Seculum VI. VII. & VIII.

Quartus Tomus continebit Seculum IX. X. XI. & XII.

Quod si verò quispiam elegantiae ergò tenuiora Volumina amaverit, Opus in VII. Tomos sive ligaturas hoc modo dispescere poterit.

Primus Tomus continebit Seculum Primum & ipsius Vindicias.

Secundus Tomus Seculum secundum & tertium.

Tertius Tomus Seculum quartum.

Quartus Tomus Seculum quintum.

Quintus Tomus Seculum sextum & septimum.

Sextus Tomus Seculum octavum & nonum.

Septimus Tomus Seculum decimum, undecimum & duodecimum.

Sin alia cuivis dispositio adlibuerit, illud ex ipsius arbitrio fieri poterit.

Ista *Clarissime Vir*, est Operis brevis delineatio, quod Deo annuente & adjuvante in lucem edere dictus *Petrus Zieglerus*, in animo habet: Quandoquidem autem pretium impressionis aliquot florenorum millibus constabit, consultum, atque è re sua & Eruditorum fore judicavit, tum ut sumtus

pau-

paulum allevare, tum ut minore & æquiore pretio emtoribus illud exhibere possit, si prius justum aliquem Fautorum numerum inquireret, qui inscriptione chirographi sui testificarentur, se ejus Operis unum aut plura Exemplaria justo pretio emtuos, ut ea ratione ipse Editor majore fiducia & alacritate ad sumtus in Opus istud impendendos incenderetur: Quò igitur Fautoribus & Amicis totius negotii ratio constaret, has conditiones Editor vult esse notas.

1. Imprimendum esse Opus in forma quarta majore, charta nitidiore & magis eleganti, quàm tria priora Secula, decennio ab hinc edita extant.

2. Opus semel cœptum (quum nempe justus Eruditorum numerus fidem suam obstrinxerit) ad finem sine mora perducendum, idque spatium unius anni cum dimidio, vel ut de certissimo & haud dubio termino constet, intra spatium duorum annorum, quo tempore dictus Editor, ceu Vir bonæ fidei in se recipit Opus hoc absoluturum, nisi adeò fontica inter cedant impedimenta, ex quibus ipsi DD. Signatores judicare possent, colophonem eo temporis spatio labori imponi nullo modo potuisse.

3. Qui se librum istum emtuos chirographo suo signaturi sunt, nomina sua aut ipsi Editori *Petro Zieglero*, *Bibliop. Tigurino*, aut quos locorum distantia impedit, sequentibus Bibliopolis dare poterunt

In Germania.

In Italia.

In Belgio.

In Anglia.

In Gallia.

apud

apud quos omnes Opus istud reperire erit, quorūque operā etiam aliis & Bibliopolis & Viris Doctis innotescet.

4. Exhibito primo impressionis cœptæ folio Signatores dictis Bibliopolis expendent Thalerum sive, ut alii eum appellant, Imperialem, absolutis duobus Tomis, Seculis nempe quinque prioribus, expendent rursus Thalerum, exhibitis autem duobus Tomis posterioribus, erogabunt tres Thaleros, ita ut universum Opus DD. Signatoribus pretio quinque Thalerorum sit constitutum, Tomos autem quatuor, quorū quivis minimū sex Alphabeta continebit, sit habiturum, uti de eo jam supra monuimus.

5. Quum verò tria priora Secula, decennio ab hinc edita in plurimorum Eruditorum Virorum Bibliothecis jam extent, atque in universam Europam fuerint distracta, Editor pollicetur, iis, qui priore Tomo jam instructi sunt, iisdem conditionibus, si signaverint, posteriores Tomos divendere, ut videlicet primo folio quarti Seculi accepto exhibeant Semi-Thalerum, Tomo secundō & tertio totō accepto, expendant Thalerum cum dimidio, quarto tandem Tomo exhibitō & Operē integro accepto adhuc duos Thaleros exponant, ita ut illis, qui priora Secula jam habent, reliquum Opus trium Voluminum majorum nonnisi quatuor Thaleris sit constitutum.

6. Hasce Conditiones Editor proponit nonnisi illis, qui ante impressionem signaturi sunt, post absolutam editionem Opus integrum majore pretio divenditurus.

7. Qui sibi signaverit XX. Exemplaria, ad animan-

mandum Editorem, illi superpondii loco unum Exemplar addetur.

8. Hisce Conditionibus bonâ fide servandis Petrus Zieglerus se obligat, sub ea cautela, quæ DD. Signatoribus congruâ visa fuerit.

Ecce, *Clarissime Vir*, delineationem non tantum Operis adversus Baronium ad calcem perducti, adeoque perfecti & consummati, sed etiam propositi illius, qui illud in lucem emittere se accingit: Quod si etiam Bzovii, amplissimi Baronii continuatoris, aliorumque, qui in eodem labore desudârunt, Examen desideretur, id aliquando, si Deo visum fuerit, facile ex Miscellaneis Posthumis ipsius Authoris, præter ea, quæ alii Viri Excellentissimi de Reformationis Seculo, ejusque antecedentibus & consequentibus scripserunt, brevi aliquâ epitome exhiberi poterit. Tu verò, *Celeberrime Vir*, effectum datum tandem aliquando vides, cujus Tu jam dudum Author extitisti, consilium: Illud si Autoritate Tuâ atque commendatione porro comprobaveris, vestrisque cum primis Academiis, ubi hæc studia, heu nimium diu sepulta! reflorescere incipiunt, insinuare non dedignatus fueris, eximii studiorum Patroni & sinceri officium Amici præstabis. Quod superest, illud unum finis harum literarum, quod & Te latere minimè potest, adjicio, toties, totiesque in Votis habuisse Authorem, eumque unicum sibi proposuisse laboris hujus scopum, ut Opus istud in Dei gloriam, Ecclesiæ emolumentum, Veritatis fulcimentum, Errorum dissipationem, tot aberrantium, miseræque seductorum in gremium veræ Apostoli-

co-

co-Catholicæ Ecclesiæ reductionem ; priorumque
 omnium salutem unicè faciat : Hunc scopum ut Au-
 thor etiam post obitum assequatur, Tu mecum votis
 & precibus à Deo omnis veritatis unicâ luce con-
 tendito, hoc si feceris, nulla ratione melius benevo-
 lentiam Patri, dum viveret, testatam hæreditario
 quasi affectu in me derivabis, meum autem in Te
 obsequium & confirmabis & augebis. Ita Te Deus
 Ecclesiæ bonisque omnibus diutissimè conservet in
 eolumem ! Vale.

Dabam Tiguri ipsis Idibus Martii Anno Æræ
 Christianæ M DC LXXXVII.

Celeberrimi Nominis Tui

Culor Perpetuum,

2 1064

31

Joh. Baptista Ottius.

88 858158

1910

1911

1912

1913

1914

1915

1916

1917

1918

1919

1920

1921

1922

1923

1924

1925

1926

1927

1928

1929

1930

1931

1932

1933

1934

1935

1936

1937

1938

1939

1940

1941

1942

1943

1944

1945

MC

